

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.
Uredništvo in upravljanje: KRŠKO.
Naslov za dopise: »Naprej«, Krško.

Čekovni račun: št.
[časno]

NAPREJ

Stane mesečno 25 Din,
za inozemstvo 35 Din.

Oglaš: prostor 1x87 mm 1 Din
Malloglaš: beseda 50 p, najmanj 5 Din
Dopise frankirajte in podpisujte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so pošt. proste

Glasi Socialistične stranke Jugoslavije.

Malo odgovora.

Dolgo časa sem čakal, da se je okorajšil eden izmed urednikov in se pod svoj članek podpisal. Do Ljudskega glasu št. 31, so vedno streljali iz uredniškega plota, gotovo iz zavesti, da je to naslavnejši čin odkritosti, ko ne veš, kdo te napada. V isti številki mi sodr. Bernot očita, da me je s. Svetek obdolžil zveze s sodr. Čobalom in radi nekakšne pogodbe, da bi jo naj razkrinkal kar pa ne morem, ker še danes ne vem, kakšna je in tudi nikdar v odboru Kons. društva Posavje bil nisem.

Kar se tiče prepariranja delegatov na Unij-skem zboru, mi je Bernot rekel, da sem jih pre-malo. in ozmerjal sodr. Šterna iz Črne, če ni kaj razumel, zakaj ni vprašal in zakaj ni bilo sklenjeno premestiti Unijo iz Zagorja. Torej si tudi pri tem za eno laž bogatejši.

Kar se pa tiče shoda v Črni, sem to že po-jasnili na sejah, vendar hočem to še enkrat ponoviti. Zadeva je sledeča: Ko se je vršila v Zidanem mostu seja pokr. odbora SSJ, je sdr. Möderdor-fer zahteval za Črno govornika za politični shod na isti dan, ko je imela podružnica Unije v Črni svoj občni zbor. Sodr. Bernot je dejal, da naj grem jaz na politični shod in sem istočasno tudi na obč-nem zboru. Stroške naj zaračunam Uniji. Tako se je napravil račun brez krčmarja, ker so sodrugi iz Črne povabili s. Arha na občni zbor, ne pa mene in sva se znašla dva referenta v Črni, ne da bi bil drug za drugega vedel. In jasno je, da je mo-rala Unija kriti stroške samo za Arha, ki so ga sodrugi iz Črne povabili, ne pa mene, ki sem bil od stranke poslan. Zato sem tudi diete zaračunal stranki, ne pa Uniji. Toliko resnici na ljubo, da o-staneš še za eno nadaljnje podtikanje bogatejši.

O pravilih Skupnega doma je bilo pri nas na raznih sejah in sestankih dovolj govorjeno in na njih sklenjeno to, kar sem na strankinem zboru zagovarjal. To je tudi dokaz, da je v Trbovljah največ članov Skupnega doma in rad bi poznal ti-ste ki se oglašajo, da o tem nič ne vedo in potem je njihova krivda, če ne vedo, ker z godbo ne bom hodil po nikogar na dom.

Kar se pa tiče kontumaciranja, se pa sam bi-ješ po zobeh, ker je bil zadnji sestanek objavljen trikrat v listu, in prekleto slab je takšen tajnik, če to prezre in se tudi tako malo briga za organizaci-jo, da ne pride, čeravno si bil še po svojem ku-rirju posebe obveščen, o čem se bo sklepalo.

Da bo pa uredništvo za eno laž bogatejše, moram povedati tudi to, kar mi glede nakupovanja vina podtikate, da še nisem nikdar v svojem živ-ljanju imel z nakupom vina česa opraviti in je to

navadna laž. Kar prinesite dokaze, sem vam zanje hvaležen, da boste vsaj enkrat napisali resnico, ker laži je že dovolj, tako da že druga druge ne more več pokrivati, zato tudi več ne vlečejo, ker so že precej obrabljene. Pred pokrajinsko konfe-rencio strokovnih organizacij je »Naprej« tudi tako pisal, da bi res človek mislil, da se bo vse do zadnjega moralo zrušiti, a vendar so delavci po-kazali, da znajo več misliti kakor pa razni domi-šljavci, ter so bili vsi sklepi storjeni soglasno, ka-kor tudi dosedanjemu vodstvu je bila izrečena za-upnica s 4558 proti 423 glasom. Najvažnejšo reso-lucijo pa, ki se nanaša na konsolidacijo delavskega gibanja, je kongres sprejel soglasno. To je pono-ven dokaz, da delavstvo iskreno želi enotnosti, ne oziraje se na razne suflerje, ki igrajo žalostno ulogo denuncianstva pod firmo socializma v delav-skem gibanju. Volja delavstva je močnejša kakor pa volja ljudi, ki hočejo za vsako ceno imeti de-lavstvo v dveh taborih. Zato je vsako upiranje proti delavski volji le pobožna želja raznih vročih glav, ki se pa bodo v krajkem ohladile, ker proti vodi se ne da dolgo plavati in kdor bo hotel le po sili plavati, ta bo izginil v valovih za večno. Pokr. strok. kongres je za nami, ki nam daje nove-ga življenja za nadaljnje delo in ni več daleč čas, ko bomo tudi v politični stranki enotni. Smernice za zedinjenje so začrtane, po teh bomo vodili na-daljnjo borbo za enotnost delavskega gibanja do končnega zedinjenja, ki ni več daleč. — Ivan Krušič.

Kar lepo po vrsti začnimo pri začetku! Kadar je Krušiču všeč, zahteva naj se urednik pod svoj članek podpiše, kadar mu je drugače všeč, zahteva naj ne govori v svojem imenu in naj se ne pod-pisuje, ker to izgleda kakor pohlep po slavi. Meni pa, ki moram pred stranko in vso javnostjo — pa tudi pred kazenskim sodnikom — zagovarjati vse, kar kdo brez podpisa pove v »Napreju«, se zdi to vprašanje le zadeva okusa. Ponavadi se podpisu-jem le takrat, kadar čutim da sem koga tako ne-rodno lopnil, da bi lahko čitatelji koga drugega su-mili za pisca. Izza uredniškega plota streljajo samo tisti, ki se skrivajo za urednika, ne pa uredniki sa-mi, ki ta plot tvorijo! — Da o Čobalovi pogodbi ničesar ne ve, je interesantno. Čemu bodo Trbovelj-čani verjeli, bodo rekli: »Res zmožnega voditelja smo imeli!« Jaz pa, ki nikomur nič ne verujem, ne verujem niti Krušiču, da bi bil tako strašno nero-den in nezmožen in da bi se dal od svojega pri-jatelja Jeretina tako za nos vleči. — O prepari-ranju delegatov bi bilo najbolje če počakamo na mnenje s. Šterna samega. Gotovo je, da tudi jaz nisem bil zadovoljen, da je ostala centrala v Za-gorju, in da sem rekel, da bi bil moral Krušič bolj

jasno in razločno proti temu nastopiti, ampak brez demagogije! Ne preparirati razne delegate različno, ampak vsem skupaj bi bil lahko na kongresu vpri-čo Čobala povedal resnico. Kako sem zmerjal so-druga Šterna, bo tudi sam najlažje povedal, res pa je, da sem Krušiča takrat branil, ker sem mislil, da je le nesporazumljenje in nisem verjel, da bi hotel Krušič uganjati demagogijo; enako sem pa na-pram Krušiču branil Šterna in delegate sploh, slu-čaj sem pa tudi vzgojno porabil za dokaz, da je treba odkrito in jasno delati, če hočemo zmagati. Upam, da bo s. Štern vso zadevo natančno popi-sal in pokazal, kdo je »za eno laž bogatejši«; če ne bo mogel sam, bo pa kdo drugi, saj sem govo-ril o zadevi z mnogimi, zlasti bo pa s. Möderdor-fer lahko popisal vso zadevo, ki je bil tudi navzoč in mu je zadeva še bolj znana nego meni. — O stroških za shod ni bistveno to, da je imel Krušič pravico zaračunati potnino, ampak to, da ni mislil na strankine finance; vzjel je denar iz Krušičeve blagajne in namesto denarja je dobilo tajništvo pri obračunu le njegov račun za shod — brez opozorila!

O »Skupnem domu« je bilo v Trbovljah toli-ko diskusij, da ima tam sicer res 21 članov [grozno veliko!] toda nič hranilnih vlog. Šele zdaj začnejo delavci varčevati v svoj prid in obračati prihranke za svoj napredek. Krušič bo imel na občnem zboru pravico na 2 glasova [enega zase, enega za SSJ] pa še kdo drugi mu bo tudi dal svojo člansko knji-žico, tako da bo imel Krušič [po starih Kristanov-skih pravilih »Sloge«] dokler nova pravila »Skup-nega doma« ne bodo potrjena! morebiti precej od-ločilno besedo, finančne moči pa zadrugi ni dal niti ficks, niti ni agitiral, da bi jo drugi dali. Niti denar Kraj. org. SSJ ni naložen pri Slogi! To se pravi skrbeti za svoje pravice in ne izvrševati svojih dolžnosti; čakati na užitek iz sklede, ne pa skrbeti, da bo kaj v njej. Da namreč »Sloge« s samimi deleži ne more delati, ve vsak — saj je delež le 50 Din! Za Krušiča že verujem, da ni treba poja-snila o pravilih, on že ve, da so mu ta pravila škod-ljiva tem bolj, čim več delavcev jih bo spoznalo.

Kar se pa kontumaciranja tiče, so Krušičeve besede velika in zelo bedasta demagogija. Da sem o zadnji seji vedel, se vidi iz takratnih »Naprejev« ki so pokazali Krušiča v kabini, kako si sluči po-šteno proletarsko obleko in oblačil Kristanov triko in Korunov plašč. Čemu bi hodil pobijati Krušiča jaz, če ga pa pobija Krušič sam. Kar še enkrat nai-prečita uvodnik v »Napreju« z dne 24. julija, pa bo videl svojo sramoto. Da je z diplomacijo do-segel, da njegova stara resolucija ni prišla na gla-sovanje — ali to kaj izpremeni na stvari? Sicer pa, zakaj je bila objavljena samo zadnja seja? In konec koncev, ali je strankin tajnik policaj, da bo

UPTON SINCLAIR:

122. nadalj.

France Kremen.

(Po avtoriziranem prevodu Ivana Moleka.)

Pojavili so se ledeniki v nizko viseči megli, skalnate kletci, pokrite s snegom in jate galeb-ov, ki so frfotali okrog transportov. Več dni in noči so brodili v teh arktičnih vodah in naposled so prišli v Belo morje ter v pristanišče Arhangelsk.

Zavezniki so bili tu že od početka vojne; gra-dili so pomole, šupe in železniške postaje, ali ni-kdar niso mogli zgraditi dovolj, in ko je trans-portni oddelek korumpirane ruske vlade razpadel v kosce, so ležale tukaj cele gore materiala vsake vrste, nakopičene na morskem bregu. Vsaj tako so povedali Francetu, tako so poročali časopisi in tak je bil uradni odgovor na interpelacijo v britskem parlamentu. France je razumel, da je zato prišel sem, da reši te gore materiala roparskih pesti Nem-cem — ali ko se je izkrcal na suho in se oziral krogokrog po obrežju, se je začudil. Kupov ma-teriala ni bilo nikjer!

V ozadju mesta so bile neizmerne šume jelk, med katerimi so se razprostirala z mahom pokrita močvirja, v katerih se človek pogreze do vratu v poletnem času. Zdaj v septembru je bilo seveda vse zamrznjeno in lahko si potoval po močvirjih na saneh, katere je vlekel par jelenov, in kadar si hotel na pot, si se moral zaviti v kožuh, po-tegniti kosmato kučmo čez ušesa, tako da si bil podoben Miklavžu, kakršne vidijo otroci o Božiču.

Največ prometa v armadi pa je bilo na rekah, ki so rezale gozdove in močvirja, ter na edini želez-nici, katero so zdaj popravljali.

V tem kraju kajpada ni bilo cest za kolesar-je niti v poletnem času. France je kmalu izvedel, da bo njegovo delo v mestu in bližnjih taboriščih. Kidali bodo sneg z ulic in skrbeli, da bodo ceste čiste. To še ni tako hudo; France bi se čutil sreč-nega nadzoroval bi svojo četico — če ne bi bil imel druge skrbi.

Nekaj dni ni imel časa za razmišljanje, ker je bil zaposlen kakor mravlja, dokler ni bila pripravljena delavnica, v katero so znosili potrebno orodje in postavili ogromno železno peč, na drugi konec delavnice pa zložili velik kup polen, ki so jih pri-peljali muški na težkih saneh. France in njegovi delavci so delali ne samo podnevi, marveč tudi ob večerih in nedeljah. V Arhangelsku je bilo le pet-tisoč mož — in izkrcavanje potrebščin se je vršilo s takšno vročico, kakor da bodo Nemci vsake uro tu. Preteklo je več dni, predno je France imel to-liko časa, da se je malo razgledal po mestu. Sre-čal je angleške »Tomije«, ki so dospeli sem mesec dni pred njim. Zapletel se je z njimi v pogovor in jih izpraševal, kaj delajo v Rusiji.

France je smatral, da se ima ekspedicija bo-jevati z Nemci, ali zdaj je bil razočaran: iz besed angleških »Tomijev« je spoznal, da je njegova tež-ka slutnja potrjena — Američani se bodo bojevali z boljševiki! Socialna revolucija je bila že izvršena v Arhangelsku in delavsko-kmetaki sovjet je vla-

dal v mestu, ko so prišli Angleži in nenadoma na-padli revolucionarje, okupirali pristanišče in iztirali boljševike iz mesta. Ravnokar se odpravlja eks-pedicija po železnici in druga po reki Dvini za umikajočimi se ruskimi socialisti, da jih požene na zmrazjena močvirja. In tukaj so ameriške čete, z vsem pripravljene, da se pridružijo napadu na or-ganizirano delavsko vladu!

France Kremen je bil grozno pobit. Spoznanje je prišlo naenkrat, iznenada, padlo je ko strela z jasnega — in nikogar ni imel, da bi se mu poto-žil in vprašal za svet. Doma, kadar je bilo treba rešiti kak socialistični problem, je navadno vpraš-al za svet Maliča, Stankeviča, organizatorja Jakoba ali Berto Kolarjevo, predsednico odbora za tisko-vine. Ampak zdaj je grozno sam! V vsej ekspedi-ciji ni France poznal človeka, ki bi bil simpatiziral s socialisti; vsi so zili na boljševike kakor na stekle pse, izdajalce, zločince, norce — čim grša je bila psovka tem boljša zanje. Boljševiki so iz-dali zaveznike in se združili z Nemci, da uničijo demokracijo. To je slišal France sleherni dan, in zdaj so prišli Američani, da nauče Ruse reda in zakons. Američani v Arhangelsku so se sma-trali za prednjo stražo velike vojske, ki pride za njimi in ki bo marširala v Petrograd in Moskvo ter izbrisala boljševizem s površja Rusije! In Fran-ce Kremen mora pomagati! France Kremen, prive-zan k bojnemu vozu militarizma in z zamašenimi ustmi, mora sodelovati pri uničenju prve proletar-ske vlade v zgodovini! [Dalje prih.]

hodil tja, kamor ni vabljen? Ima preveč potov v tiste kraje, kamor ga zahtevajo, ne bo se štel tja, kjer ga ne marajo.

O nakupu vina bodo govorili drugi. Morebiti bo tudi v tem slučaju Krušič trdil, da ničesar ne ve [kakor glede Čobalove pogodbe] pa ne bo držalo. V Kristanovem Kons. društvu za Slov. člani ne smejo vedeti, kako se vino kupuje in tudi računov za vino ni treba [ker vinogradniki niso vajeni dajati račune], pa takih backov kakor teh 17.000 članov je malo na svetu. V Trbovljah so drugačni tiči, tam člani vse vedo, kakor je izjavil Jeretin v „Napreju“ št. 95, samo Krušič ima pravico nič vedeti, ker ni član, ampak predsednik zadruga... O strokovni konferenci bo pa še mnogo govora, in marsikateremu Krušiču bo še žal, na je bil na strani demagogov, ki so zastopali nezavedno maso proti njenim najbolj perečim interesom. Cvajnarjeve besede vam bodo še zvenele po ušesih! Kajti zedinjenje s Kristanom bo samo zedinjenje bogov, ne pa zedinjenje tistega delavstva, ki je nosilec socializma. „Naša moč je v zavednosti“, vaša pa v Kristanovi banki. Ne bo več dolgo, ko bomo videli pravo resnično in trajno združitev delavstva, ki zlasti v Trbovljah šele iz Krušičevega slučaja spoznava, da „Naprej“ res ni več Kristanov.

Razno.

„Slovenec“ poroča, da je bilo predloženih dosedaj 20.000 pritožb radi prevedbe. Definitivna razvrstitev uradništva — in uslužbencev ne bo še mogoča v najkrajšem času, ker je sprejel državni svet čez 20.000 pritožb. Kaj bo, ko bodo še drugi železničarji s svojimi pritožbami začeli?

Ukrepe prejšnje vlade proti strokovnim organizacijam je sedanja vlada razveljavila.

Pri zopetni otvoritvi narodne skupščine 6. tm. se je izvršilo vse v redu, čeprav je bil Pribečević nekoliko dni prej hujškal svoje hlapce in radikale, naj bi se s hrupom onemogočili. Davidovič je podal deklaracijo, v kateri je med najvažnejšimi točkami vladnega programa solidarnost z zapadnimi demokracijami, vzdržanje prijateljske pogodbe z Italijo, sporazum z Rusijo, boj proti korupciji in terorju, pospešitev samouprave, takojšnja rešitev invalidskega zakona, zakon o pomoči prebivalstvu, ki je trpelo radi poplav, zakon o poljedelskih kreditih in spremembe oz. dopolnila k zakonu o državnih uslužbencih. Izvršila se bo tudi obširna davčna reforma. — To so torej stvari, ki so jih vse prejšnje vlade tudi obljubljale. Če jih bo ta izvršila, to bo takoj videt. Toliko pa rečemo: Besed je bilo že dovolj, sedaj delajte!

Iz Radičeve stranke bo izstopil dr. Horvat, ki se ne strinja s pristopom k seljaški internacionali.

Radi odpuščanja delavcev v mnogih industrijskih podjetjih je izdal socialni minister strogo naredbo, da se morajo odpuščati predvsem tujci in šele v skrajni sili domačini. Če bodo industriji postopali proti tej odredbi, se bo minister poslužil zakona. — Nova vlada izgleda v socialnih zadevah nekoliko previdnejša nego prejšnje. Ali ji bo padlo na misel, da je našega delavstva več v inostranstvu nego inostranskega pri nas in da bi bilo zelo neprijetno, če bi se inostranske države začele proti našemu delavstvu posluževati istakšnih odredb in zakonov kakor naša vlada napram inostranskemu delavstvu? Rešitev brezposelnosti ne tiči v izganjanju inostranskega delavstva, temveč vse kje drugje. Samo Žerjavovi orjunaši imajo toliko pojma, da izganjajo pri njih hudiča z Belcebubom.

Socialistični kulturni teden se je otvoril zadnji teden v Lipskem. Udeležile so se ga socialistične dečje organizacije iz več držav, med njimi tudi delegat s. Hanson iz Amerike. Cilj tega kongresa je ustanoviti skupno bazo za čim uspešnejše socialistično vzgojno delo med deco.

Ko se je londonska konferenca zedinila glede reparacijskega načrta, se je izrazil Macdonald noprav Herriotu sledeče: Sporazum med zavezniki je sklenjen. Sedaj nas more samo Satan ločiti. — Macdonald si je pod Satanom gotovo mislil kapitalizem, ki je tolikokrat ločil sporazume, katere je bil sklenil.

Ameriški finančniki sami bodo dali polovico od 800 milijonskega posojila Nemčiji.

Angleško-ruska pogajanja so se v zadnjem trenutku pred podpisom pogodbe s strani obeh delegacij razbila. Ruska delegacija je namreč izjavila, da za socializacijo inostrane imovine Rusija ne more plačati niti fیکا. — Najnovejša poročila vele, da se je pozneje vendarle dosegel sporazum.

Na postaji Pragi pri Varšavi se je radi napčno postavljenih kretnic zgodila težka železniška nesreča. Izpod razvalin so dosedaj izkopali 59 mrtvih. Skoro vsi ostali potniki so bili težko ranjeni.

Podpisana obžalujem in prekličem vse dne 6. 7. 24 v gostilni Delavskega doma v Trbovljah čez njegove odbornike izgovorjene žaljive besede kot neresnične, in se zahvaljujem odboru, da je uveljavil tožbo.

Marija Ovsenk.

Kupujte čevlje samo z znamko „Peko“.

Kar vi potrebujete, to je Elzafluid. To je pravo domače sredstvo, katero prežene Vaše bolečine. Poizkusna pošiljka Din 27. — Lekarna Evg. V. Feller, Stubica Donja, Elzatrž št. 252. Hrvatska.

Kristanova »Produkcija«.

Predsednik Antoa Kristan, blagajnik Štefan Dražil, tajnik Valentin Vrhunec; odborniki: kovinar I. Selan, železničar Jos. Udovč, čevljar V. Brezar, mizar Andr. Bradeško, Jeseničan A. Zugwitz in kovinar I. Hladnik.

Ožje nadzorstvo: E. Anžič, I. Colnar, I. Celarc, Jakob Kovač [železničar], Ig. Kovačević [brivec], Rih. Firm iz Most, Jos. Kolenc, Alb. Magister, Josip Otorepec, Karl Tekavc, Albin Jerin, Josip Zupan.

Širše nadzorstvo: Jernej Oblak, Franc Padar, Henrik Snaj, Ivan Kramar in Blaž Hribar [vsi za tržiško okolico], Karl Doberšek, Franc Hočnik, Ant. Čop, Ožbald Belej in Ant. Topolovec [za mežiško dolino], I. Zupančič [učitelj], Jos. Beguš, Ivan Galobič in Ivan Erlih [vsi za Jesenice]. Za vse druge kraje pa: Ivan Jeretin, vodja „Del. doma“ v Trbovljah.

Tako torej.

Zdaj bodo menda vendar že na jasnem vsi tisti delavci, ki čakajo v ozadju, da se delavsko gibanje konsolidira, namesto da bi se sami pobrigali za to! Zlasti tisti naj si ta imena dobro ogledajo, ki so verjeli korunkovcem, da jim gre res za združitev delavstva, ker niso še izprevideli, da hočejo le peska nasuti delavcem v oči, da ne bodo videli, kako so se oni že združili s Kristanovim kapitalom. Komur ni bilo dovolj, da je Fr. Svetek vstopil v Kons. društvo za Slov., ta naj si zdaj ogleda člane vodstva Korunkove SPJ, kako sedijo v enotni fronti s Kristanom! In Otorepca si lahko ogledajo, kako lepo se mu poda njegov komunizem in klerikalizem pod Kristanom. Kovinarji, ki so videli v njem samo „strokovničarja“, ki se v politiko ne mara vmešavati, in so mu zaupali vodstvo „Jugometalije“, naj se zdaj praskajo za ušesi ali pa naj gre do še tudi sami za njim h Kristanu. Kemični že pojdejo. Valentin Rejc je že v zadnjem „Delavcu“ poročal „Produkcijo“ in sicer še prav na poseben način, da naj se tudi celjska „Splošna gradbena produktivna zadruga“ in kovinarska „Jugometalija“ „združita“ h Kristanu. Malo sram ga je še bilo in opravičeval se je, da ni kristanovec, ampak da je sam prišel na to idejo, pa vendar se mu vidi, da mu je žal, da ni še v odboru kakor njegov prijatelj Firm.

Komunistični lesni delavci so tudi zraven po svojem tajniku Bradešku, čevljarji pa po svojem Brezjarju, podravnatelju Pollakove tovarne. Rudarji so „dobro“ zastopani po korunkovski trdnjavi v Prevaljah, učitelji pa tudi po Doberški in Zupančiču. Zadnji je šel h Kristanu najbrž po svetopisemskem reku, po katerem gre gnoj in zlato vselej tja, kjer ga je že veliko in preč od tam, kjer ga je malo. No — socializem ne računa ne z gnojem ne z zlatom, ampak z ljudmi!

Krušiča še ni zraven, pač pa je njegov prijatelj Jeretin, in to je zanimivo zato, ker je ta mož obenem tudi član naše stranke. Zdaj bo čas, da se izjavijo sodrugi v Trbovljah, če se s tem strinjajo. Na pr. s. Majdič, ki ne mara biti Kristanovec, ima zdaj dolžnost povedati javno svoje mnenje, drugače bo beseda, da ni kristanovec, ostala prazna. Kajti pravila „Produkcije“ so izrazito kapitalistična in to se vidi iz tega, da je že 430 deležev podpisanih, da pa še vedno ne vemo in najbrž sploh ne bomo zvedeli, koliko članov da je! Morebiti so člani samo ti, ki so izvoljeni, vse druge deleže ima pa Kristan tako razdeljene, da bo imel v žepu večino občnega zbora. Upamo, da se Majdič s tem ne strinja, ker pri socialistih imamo vsi enako volilno pravico, ne pa vsak toliko glasov, kolikor — denarja. Sicer pa je morebiti tudi Majdič član „Produkcije“? Če ne sam, ga potem „Delavskega doma“? To bi bilo zelo zanimivo vedeti, ker šele potem bomo znali pravilno oceniti Krušičevo „zedinjevalno“ akcijo.

Dopisi.

Iz Črne Odbor naše podružnice Kons. društva za Slovenijo je razpravljal na svoji seji, ki se je vršila pretekli mesec o sledečih zadevah: 1. o zvišanju stanarine v hiši Kons. društva; 2. o povišanju najemnine na svetu, ki ga imajo nekateri člani v najemu; 3. o zgraditvi nove filiale v Žerjavu; 4. glede čiščenja stranišča v zgoraj omenjeni hiši. Udeležilo se nas je seje samo 7 odbornikov namesto 11. Že tukaj je znak, da se članstvo ne zaveda svojih dolžnosti in radi tega potem načelstvo tako lahko absolutno gospodari in izvaja diktate, ki jih bóm na drobno opisal. Stanarina se je povišala, ne da se kdo vpraša, od 10 Din na 25 Din. Najemnino je povišala centrala od enkratne vrednosti na osemkratno, v številkah navajam en primer: od 5-50 Din na 45 Din. Poudarjam, da se niti ena teh zadev ni predložila krajevni odboru v pretres! Čujte, kaj vam še centrala, napravi: vsak najemnik stanovanja mora plačati za čiščenje stranišča 20 Din! Kaj takega še pri kapitalistih ni v modi v dobro se razvijajočem centru rudnika The Central European Mines Ltd. Mežica. Center se nahaja namreč v Žerjavu in se je po prizadevanju merodajnih faktorjev doseglo, da prepusti ravnateljstvo prostor za zgradbo filiale Kons. dr. za Slovenijo. Toda centrala oziroma načelstvo ne potrebuje prodajalne, potrebuje jo pa delavstvo, da se zavaruje pred zasebnimi trgovskimi spekulanti. In v Žerjavu potrebuje delavstvo filialko. Videti pa je, da cen-

trala popolnoma resignira na to važno točko in vidi, da so postali ravnatelji največjih kapitalističnih družb boljši nego pa ravnatelji proletarskih organizacij, kakor je n. pr. Kons. dr. za Slovenijo. Ravnatelj kapitalistične družbe je dal prostor na razpolago, konsumsko načelstvo v Ljubljani pa mirno spi, čeravno ni boljše trenutka, da se konurenčno utrdimo, kakor ga imamo sedaj v našem Žerjavu. Pogoji za zgraditev primerne hiše so tako dobro dani, da bi jih zmogel vsak kramar, ne pa Kons. dr. za Slov. Načelstvo se za takšne stvari ne interesira, pač pa se interesira za s. Böhma in sicer s tem, da pošilja odborom okrožnice o njegovi izključitvi iz nadzorstva, ker jim je s. Böhme neprijeten nadzornik. Sodrugi, treba bo začeti delati, ne pa spati. Kristus je rekel: Molite in čujte. — Mi pa pravimo: Poglejmo v knjige! Poglejmo, kako se posluje sploh, pogledjmo dobavne liste, če se prodaja po cenah, v njih označenih, pogledjmo povsod, pa ne bomo varani! — Še nobeden ne ve, če ima poslovodja v svoji pisalni mizi mlade miši ali kakšna stara zaljubljena pisma ali pa morda celo privatno trgovsko korespondenco, ključ od blagajne ima sam, obračunava sam, cene tudi lahko sam nastavlja, če hoče, saj ga nihče ne kontrolira od spodaj navzgor, še manj seveda da bi mu kdo pomagal. To bi bila približna slika naših konsumov v Sloveniji, ni čuda potem, da imajo konsumski generali moč in si upa že zadnji feldvebel repenčiti se nad člani, češ, da morajo njega vprašati, predno smejo njega nadzirati. Čisto po vojaško! Člani, bodite pozorni! Odborniki zavedajte se svojih dolžnosti! Pravila v roke, rešite vsaj to, kar se rešiti da. Spite rajši potem, ko ste si pošteno postlali. Toliko za danes. Če bo uredništvo imelo kaj prostora zame, bom pa še drugič kaj povedal. — Drugi gad iz Črne.

Bili so resni časi tiste dni, ko je neki jeseniški delavec napisal v „Napreju“ tisto storijo o žagarju, ki se je namenil priti žagat na Jesenice močno vejo, ki pa ni vedel, da na tej veji sam sedi. Že takrat smo bili mi, ki nikomur ne zaupamo, resnega mnenja, da se temu žagarju ne more zgoditi nič hudega in da ne bo padel, ker ga bo veja s svojim pokanjem opozorila na to, da je že dovolj odžagana in da se bo od drevesa ločila. Zgodilo se je tako in žagar je ostal zdrav, skočil je pač pravočasno z drevesa ter se sedaj zadovoljno smeje poleg odžagane — trhle veje. In ta veja mu daje za zahvalo še prav gorko toploto, obvarovala ga je celo smrti od mraza. Dobrota še ni sirota! Samo tisti je osel, ki se nad tako dobroto iz usmiljenja razjoče. (Če se ne motimo, velja ta storija kovinarjem in konsumarjem — eni so zgubili, drugi pa dobili luč, ki „sveti“.)

Iz stranke.

Krajevna organizacija SSJ v Celju je na članskem sestanku dne 5. avgusta 1925 sklenila objaviti vsem socialistično zavezno proletarcem v Celju in okolici, da Produktivna zadruga krojačev v Celju ni socialistična, ampak docela kapitalistična podjetje, ker se njeno vodstvo krete predvsem v kapitalističnih krogih in išče delavstvo le pri svojih denarnih spekulacijah in materialnih potrebah. (Tako na pr. so člani tega vodstva v demokratiški stranki in pri meščanskih kulturnih društvih, pri razrednem društvu ni nobenega, kaj šele pri kakšni razredni bojovni organizaciji.) — Odbor.

Člansko zborovanje krajevne organizacije SSJ v Celju je uvidelo potrebo po čim temeljitejšem in uspešnejšem napredovanju delavske zadruga „Sloge“ [bodočega „Skupnega doma“] ter so se člani zavezali, da bodo po svojih močeh gledali na njen razvoj in obenem tudi na razvoj Splošne Gradbene Produktivne zadruga v Celju. Predvsem bodo postajali člani obeh ali vsaj „Sloge“ ter jima stali tako moralno kakor tudi materialno ob strani, — Odbor.

Likvidacija volilnega odbora SSJ in strokovno organiziranih delavcev v Celju in okolici za volitve v občino Okolica Celje se bo izvršila na prihodnji seji kraj. org. SSJ v torek 12. avgusta 1924 ob pol 8. zvečer v Sreskem tajništvu SSJ in KDZ, v hotelu pri „Kroni“ na dvorišču. Odborniki, pridite kolikor mogoče vsi točno, za glavni odbor je pa udeležba dolžnost. — Tajništvo.

Izredni občni zbor kraj. politične organizacije SSJ v Mežici se bo vršil v nedeljo 10. avgusta 1924 ob 10. v prostorih Konsumnega društva za Slovenijo s sledečim dnevnim redom: 1. Strankino razsodišče. 2. Event. volitev predsednika. 3. Občinsko gospodarstvo in delovanje soc. obč. kluba. 4. Slučajnosti. — Dolžnost vsakega člana je, da se občnega zbora točno udeleži, če komu toni mogoče, naj pošlje obvestilo o zadržku. Odbor.

Čitajte naš tisk!

Lastnik: „Sloga“, r. z. z. o. p.
Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

7. VIII. Tiskarna bratov Rumpret v Krškem, 1100